

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. Тетевен, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, I - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Ани Б. Георгиева

при участието на секретаря Виолета Й. Монова
като разгледа докладваното от Ани Б. Георгиева Гражданско дело №
20234330100228 по описа за 2023 година

В исковата молба се твърди ,че тримата ищци А. С. Ч. , децата С. Е. Ч. , И. Е. Ч., чрез майката и законен представител А. Ч. са наследници по закон , а именно преживяла съпруга и деца на Е. И.в Ч., починал на 16.03.2020 год. в xxxxx при изпълнението на трудовите си задължения като „Общ работник" в „П.П. В.", ЕООД, със седалище и адрес: xxxxxxxxxxx ЕИК xxxxxxxxxxx, тъй като наследодателят им е имал сключен трудов договор №000000030 от 29.11.2019 год. с ответното дружество. След смъртта му, тримата наследници нямали възможност и средства дори да си купят хляб, тъй като починалия с трудовата си ангажираност, им осигурявал прехрана и всички средства за преживяване. Смъртта на наследодателят им на 16.03.2020 год. е настъпила по време на изпълнение на трудовите му задължения, при ответното дружество, като събитието е признато на основание чл. 55, ал. 1 от КСО за трудова злополука по предвидения от закона ред и от компетентен орган с Разпореждане № 51041019 от 01.10.2020 год. на НОИ -ТП - ЛОВЕЧ. По случая имало образувано следствено дело, което не е приключило и няма повдигнати обвинения на конкретно лице. Към датата на трудовата злополука, ответното дружество не е имало сключена застраховка на работника.

Считат, че са налице основанията за предявяване на настоящите икове, тъй като се касае за вреди, произтекли от трудова злополука, като отговорност носи работодателят, тъй като към момента на злополуката се намирал с работника - наследодателят им в трудово правна връзка, като са налице предпоставките за отговорността на ответното дружество като работодател и длъжник в материално правно отношение, уредено в чл.200, ал.1 от КТ, да обезщети имуществено неимуществените вреди на

наследниците на починал работник по причина трудова злополука, тъй като починалия е полагал труд в полза на ответното дружество. До момента, от страна на „П.П. В.“, ЕООД ЕИК xxxxxxxxxx никой не ги потърсил дори да изкаже съболезнования за случилото се, не са получавали и финансова помощ и подкрепа.

Молят съда да осъди : 1./„П.П. В.“, ЕООД ЕИК xxxxxxxxxx, Със седалище и адрес на управление Г., ул. „ХБ, да заплати на ищцата А. С. Ч., ЕГН ***** - съпруга и наследница на Е. И.в Ч., сумата от 70 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на трудова злополука настъпила на 16.03.2020 год. в Г. - смърт на Е. И.в Ч., б.ж. на с. Г., ведно със законната лихва от 16.03.2020г. до окончателното изплащане на сумата;

2.Да осъди „П.П. В.“, ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxx, със седалище и адрес на управление Г., ул. „ХБ , да заплати на И. Е. Ч., ЕГН ***** - син и наследник на Е. И.в Ч., сумата от 40 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на трудова злополука настъпила на 16.03.2020 год. в Г. - смърт на баща му Е. И.в Ч., б.ж. на с. Г., ведно със законната лихва от 16.03.2020г. до окончателното й изплащане на сумата;

3. Да осъди „П.П. В.“, ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxx, със седалище и адрес на управление sxxxxxxx, да заплати на С. Е. Ч., ЕГН ***** - син и наследник на Е. И.в Ч., сумата от 40 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на трудова злополука настъпила на 16.03.2020 год. в xxxxxxxxxx - смърт на баща му Е. И.в Ч., б.ж. на с. Г., ведно със законната лихва от 16.03.2020 г. до окончателното й изплащане на сумата;

Претендира възнаграждение за процесуално представителство.

В съдебно заседание ищците се представляват от адвокат С.С. от ЛАК и К. В. от САК и поддържат исковата претенция , ответника се представлява от адв. Т. Ц. и оспорва размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди . По делото са представени и писмени бележки от страна на ищците и ответника.

Съдът обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и становищата на страните, при което намери за установено следното:

Предявен е иск с правно основание чл.200 ал.1 от КТ ,който е с материално-правен характер и урежда взаимоотношенията между работодател и работник занапред, тоест за всички вреди, отговорността на работодателя се реализира по реда на чл. 49 от ЗЗД, а настъпилите след това вреди- по реда на чл. 200 от КТ (В този смисъл т. 1 и т. 2 от ТР № 45/19.04.1990 г. по гр. д. № 33/1989 г.). Дали претенцията следва да се разгледа като такава по чл. 49 от ЗЗД или по чл. 200 от КТ и дали следва да се приложи давностния срок по чл. 358 от КТ или този по ЗЗД зависи от момента на настъпване на правопораждащия факт, на който се основава претенцията за обезщетение. Съдът приема, че този правопораждащ факт е

решението на компетентните органи, установяващ наличие на трудова злополука -Разпореждане № 51041019/01.10.2020г. на ТП НОИ -Ловеч , с който се приема ,че декларираната злополука с вх.№66/29.07.2020г.на ТП НОИ -Ловеч от осигурителя „П.П.-В.“ станала с Е. И.в Ч. на 16.03.2020г.се приема за трудова , исковата претенция е предявена 15.03.2023г. , тоест същата е предявена в законово установеният срок. Това е така, защото едва от този момент за увреденият/неговите наследници е настъпила възможността да претендира обезщетение за претърпените вреди, от този момент започва да тече погасителната давност и от този момент може да се претендира основателно законната лихва върху обезщетението за вреди (в този смисъл са: Решение № 1401/15.12.1992 г., Решение № 290/20.06.1989 г. по гр. д. № 257/1989 г., IV ГО; решение № 115/17.02.1992 г. на IVГО; Решение № 1712/05.11.2002 г. по гр. д. № 2064/2001 г., III ГО; Решение 05/02.02.1995 г. по гр. д. № 565/94 г. на IV ГО; Решение № 917/17.08.1999 г. на III Г№; Решение № 605/06.06.1995 г. по гр. д. № 2462/1994 г. на IV ГО).

От представеното по делото удостоверение за наследници е видно ,че Е. И.в Чаушув е починал на 16.03.2020г , като е оставил за наследници А. С. Ч. - съпруга и двама сина И. Е. Ч. и С. Е. Ч..

По делото не се спори, че наследодателят на ищеците И. Е. Ч. е бил в трудово правоотношение с ответника, като е изпълнявал длъжността “общ работник ” в ответното дружество, тъй като този факт е установен с представеният трудов договор №30/29.11.2019г.,както и е установено в протокол № Ц5103-10-1/29.09.2020г. на ТП -НОИ -Ловеч и Протокол за извършена проверка №ПР2007959/31.03.2020г. на Дирекция „Инспекция по труда „-Ловеч.

Видно от протокол № Ц5103-10-1/29.09.2020г. на ТП -НОИ -Ловеч, при трудовата злополука е пострадал наследодателя на ищите Е. И.в Ч. , който е бил назначен на длъжност „общ работник“ при „П.П. -В.“ЕООД , същата е станала в с. Граджница , обл. Ловеч около 10,30ч. на 16.03.2020г. Наследодателя на ищите работи при ответника от 29.11.2019г. , когато е сключен и трудовия му договор.

Злополуката е станала , когато Е. Ч. е изпълнявал поставена от управителя на ответното дружество задача с цел измиване на служебен микробус , като включва захранването в контакта намиращ се до строящ се строителен обект „Сграда за здравни нужди и аптека“. Пострадалия е помолил свидетеля на злополуката А. Г. да провери дали водоструйката работи , като свидетелят извършва проба с измиване на един автомобил отдолу. Е. отива при А. и му предлага , след като А. се качи отгоре на товарния автомобил Е. ще му подаде ръкохватката на водоструйката и измиването да продължи отгоре.Свидетеля се изкачва отгоре ,чува вик и вижда Е. легнал на земята по гръб с разперени ръце, който само прехърквал. Свидетеля предположил ,че пострадалия си е глътнал езика , опитал се да го извади ,но не успял , поради което извикал две момчета и с тяхна помощ се установило ,че пострадалия не си глътнал езика .Обадили са се на А. В. и П.М. , както и на общо практикуващия лекар , който само е констатирал смъртта . От съдебно медицинската експертиза упомената в протокола

извършена д-р Д. се установило ,че причина за смъртта на Е. Ч. е :трупна картина на бързо настъпила смърт ,електрически знаци на дясната ръка .Причина за смъртта преустановяване на сърдечната дейност в резултата на действието на електрически ток. Прието е ,че причина за за трудовата злополука е токопроводящите системи на съоръжението , както и самата използвана водоструйка “Керхер“. Прието е ,че е нарушен чл.57 ал.1 от КСО, тъй като злополуката не е декларирана в срок.

С Разпореждане № 51041019/01.10.2020г. на ТП НОИ -Ловеч , се приема ,че декларираната злополука с вх.№66/29.07.2020г.на ТП НОИ -Ловеч от осигурителя „П.П.-В.“ станала с Е. И.в Ч. на 16.03.2020г.се приема за трудова.

От представения Протокол за извършена проверка № ПР 2007959/31.03.2020г. на Дирекция „Инспекция по труда „-Ловеч е видно ,че не е представена от ответника застрахователна полица за застраховка Риск трудова злополука 2020г., поради което в тази насока на ответника са даде предписания, такава полица не е представена и в хода на съдебното производство.

Констатирани са и други пропуски на ответното дружество , а именно :липсва инструкция за безопасна работа с използване на технологично оборудване „пароструйка“ съобразно Наредба №7/1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване .На датата на инцидента в , който е загинал Е. Ч. работодателя не е осигурил провеждане на извънреден инструктаж на работници и служители по Наредба № РД-07-02/16.12.2009г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на ЗБУТ. Установено е също ,че в правилника за вътрешния трудов ред не са определени физиологични почивки , работодателят не е оценил рисковете за безопасност и здраве на работещите на работното място „общ работник“, като не е обхванал риска от поражения от електрически ток, а при проверката от Инспекцията по труда се оказало ,че ответника се захранва с електрически ток от строителен обект с изпълнител „И.“ ООД , като не са представени писмени договори за съвместни мероприятия за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като за всички констатирани нарушения са дадени предписания със срок на отстраняване . Издаден е и акт за установяване на административно нарушение №11-0001228/24.04.2020г. и Акт за спиране от 17.03.2020г. на „И.“ ООД на монофазен контакт изведен от ел. табло монтиран от югозападната страна на сградата.

От своя страна защитата на ответника е заявил ,че след кончината на Е. Ч. управителя на ответното дружество бил и подарил лек автомобил „Пежо“ и лекотоварен автобус марка Фиат. В обясненията си по чл.176 от ГПК А. Ч. е заявила ,че лек автомобил „Пежо “ е при нея , повреден е и е ходила да го връща , тъй като няма средства да го изплаща , а буса не бил при нея ,бил подарен на друго лице. За процесния автомобил Пежо 06 DS е представена и фактура с превод от италиански език № 62/А от 14.02.2020г. издадена от „А.“ с купувач Е. И.в Ч. на стойност 400 евро , автомобила е употребяван и

е с рама №xxxxxxxxxxxx, тоест е закупен от покойния съпруг на ищцата приживе , както и свидетелство за регистрация на автомобила част първа , видно от което същия е на тримата наследници ищци по делото .

От разпита на свидетелите Р.М.А. и И. М. Ч. родители на починалия Е. Ч. ,Сергей Момчилов Алдинов , баща на ищцата се установява ,че голямото дете много тежко е преживяло смъртта на баща си , както и ищцата, която не била на себе си . Родителите са помагали на младото семейство , покойния Е. Ч. е издържал семейството си , ходил във Франция за четири месеца , след връщането от Франция е започнал работа при ответника .

След случая работодателя не е помагал на семейството на починалия , децата тъгували , а поведението на голямото дете се променило , тъй като страдало ,че няма баща и понякога като се сещало настоявало чичо му да го води на гроба на баща му.Ищцата има ново семейство , съседи са има родено момиченце , сегашния съпруг на ищцата помага на родителите на покойния Ч. , както и на децата и. Децата имат постоянен контакт с роднините си по бащина линия.

Свидетеля Михайл Асенов Михайлов твърди ,че бил присъствал на разговор между А. /управителя на ответното дружество / и съпругата на починалия /първата ответница /, като ставало въпрос за няква кола където той казал да не я връща в Градежница в един сервиз , като това било две седмици след инцидента ,но не видял колата .Св. Пламен Симеонов Михайлов твърди ,че след погребението на Е. Ч. А. В. /управителя на ответното дружество/го е накарал да му се обади на А. ,ако се нуждаела от нещо да и помогне.След няколко дни ищцата отишла в сервиза да върне една кола , но В. и бил казал да я задържи.

По делото е изготвена и приета психологическа експертиза видно от която : Ищцата А. Ч. по време на психотравмата има данни преживяна остра стресова реакция и отказ да приеме реалността , като към момента е напрегната с тъжен лицеизраз на поведение , като на въпросите отговаря с информирани отговори , ориентирана е цялостно ,но е склонна към тревожни отреагирвания . Като данните от изследването и материалите по делото описват отминала травма със загуба , която се активира към момента ,но с понисък интензитет и води до натрупани негативни емоционални преживявания. Психическото състояние на детето И. Ч. при загуба на близък човек във неговата възраст може да доведе до различна степен на емоционалното ,поведенческо и соматично отреагиране. По отношение на ищите към настоящия момент при разкриване на травматични преживявания , същите стават леко напрегнати , наблюдават се емоционални преживявания свързани с изразена тревожност и чувство на безпомощност. Психичната травма е оказала и оказва влияние върху емоционалното състояние на ищите.

Съгласно разпоредбата на чл.200 ал.1 от КТ за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайна неработоспособност над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено. Трудовата

злополука се характеризира със следното: травматично увреждане на здравословното състояние, т.е. внезапно еднократно външно въздействие върху човешкия организъм, което уврежда неговите нормални функции; функционална връзка на увреждането с работата по трудовото правоотношение, изразявана чрез формулата “през време и във връзка или по повод на извършваната работа”; специфичен резултат от травматичното увреждане – временна неработоспособност, трайна неработоспособност /инвалидност/ или смърт; причинна връзка между травматичното увреждане и настъпилата неработоспособност или смърт. От събраните и обсъдени по-горе доказателства се установи по безспорен и категоричен начин, че са налице цитираните по-горе предпоставки –налице е увреждане довело до смърт на общия наследодател на ищите; увреждането е причинено по време на работа; увреждането е довело до смърт; налице е и причинна връзка между увреждането и настъпилата смърт.

Предвид гореизложеното съдът намира, че са налице предпоставките на чл.200 ал.1КТ за ангажиране отговорността на работодателя.

Видно от представения по делото трудов договор №30/29.11.2019г. покойния Е. Ч. е работел на длъжност „общ работник“при ответника „П.П. В.“, ЕООД, със седалище и адрес: xxxxxxxxxxx ЕИК xxxxxxxxxxx. Прието е в протокол № Ц5103-10-1/29.09.2020г. на ТП -НОИ -Ловеч,че на дата 16.03.2020г. Е. Ч. е починал при трудова злополука .Злополуката е станала , когато Е. Ч. е изпълнявал поставена от управителя на ответното дружество задача с цел измиване на служебен микробус , като включва захранването в контакта намиращ се до строящ се строителен обект „Сграда за здравни нужди и аптека“,като от цитираната в протокола съдебно медицинската експертиза на д-р Д. се установило ,че причина за смъртта на Е. Ч. е :трупна картина на бързо настъпила смърт ,електрически знаци на дясната ръка .Причина за смъртта преустановяване на сърдечната дейност в резултата на действието на електрически ток. Прието е ,че причина за за трудовата злополука е токопроводящите системи на съоръжението , както и самата използвана водоструйка “Керхер“.

Прието е ,че е нарушен чл.57 ал.1 от КСО, тъй като злополуката не е декларирана в срок.

Горните факти безспорно се доказват от Протокол № Ц5103-10-1/29.09.2020г. на ТП -НОИ -Ловеч , Протокол за извършена проверка №ПР2007959/31.03.2020г. на Дирекция „Инспекция по труда „-Ловеч. Злополуката е обявена за трудова с Разпореждане № 51041019/01.10.2020г. на ТП НОИ -Ловеч , с който се приема ,че декларираната злополука с вх. №66/29.07.2020г.на ТП НОИ -Ловеч от осигурителя „П.П.-В.“ станала с Е. И.в Ч. на 16.03.2020г.се приема за трудова.

Безспорно по делото не се представи застраховка от работодателя за риск трудова злополука 2020г по отношение на починалия работник Ч. - за Риск трудова злополука 2020г, а и такава няма , тъй като този факт е констатиран в Протокол за извършена проверка №ПР2007959/31.03.2020г. на Дирекция „Инспекция по труда „-Ловеч е видно ,че не е представена

застрахователна полица за застраховка Риск трудова длополука 2020г., поради което в тази насока на ответника са даде предписания, също така констатиран са и редица други нарушения на КТ и подзаконовите актове , за които също са дадени предписания.

По никакъв начин не се доказва , че ответното дружество е обезщетило по някакъв начин ищците , въпреки твърденията от тяхна страна ,че на ищцата бил предоставен автомобил „Пежо“, тъй като видно от фактура с превод от италиански език № 62/А от 14.02.2020г. издадена от „А.“ с купувач Е. И.в Ч. на стойност 400 евро , автомобила е употребяван и е с рама xxxxxxxxxxтоест е закупен от покойния съпруг на ищцата приживе , така ,че в случая същия се явява наследствен на ищцата и децата и . От свидетелските показания на двамата свидетели П.М. и Михайл Михайлов по никакъв начин не се доказват твърденията на ответника ,че по някакъв начин ищците са обезщетени .

Трагедията която е преживяла ищцата и по -голямото дете към момента на смъртта на Е. Ч. се потвърждава от събраните по делото гласни доказателства -разпита на свидетелите Росица Асенова и И. Ч. ,Сергей Алдинов, като към момента и за тримата ищци психичната травма е оказала и оказва влияние върху емоционалното им състояние . Тоест в семейството е съществувала силна емоционална връзка, ищцата е понесла много тежко загубата на съпруга си по-голямото дете И. Ч. също тежко е понесъл загубата на баща си , а към момента психичната травма се отразява на емоционалното състояние и на тримата ищци . Съдът възприема показанията на свидетелите Асенова , Ч. и Алдинов , тъй като същите са преки , непротиворечиви досежно горните обстоятелства и кореспондират с представени по делото писмени доказателства и с приетата по делото съдебно психологична експертиза .

При определяне размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди, съдът се съобрази с принципа за справедливост, визиран в чл.52 от ЗЗД. Съгласно константната съдебна практика, справедливостта не е абстрактна категория или субективна – в зависимост от разбиранията и критериите на преценяващия. Във всеки случай преценката следва да се основава на всички обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за размера на вредите.

Предвид горното съдът счита, че при определяне на обезщетението следва да вземе предвид обстоятелствата, че ищеците неминуемо тежко е понасят загубата на своя съпруг и баща и със смъртта му е загубили морална подкрепа и опора, същите са лишени от бащина обич, грижи, закрила и финансова подкрепа. Твърдението на защитата на ответника в писмените бележки , че претенцията на ищцата била завишена , тя била създавала ново семейство и има още едно дете съдът счита за неоснователна , този факт не се отрича нито от ищцата ,нито от нейните близки , същата е млад човек и има пълното право да продължи живота си , и както се установи децата не са загубили връзка със роднините си по бащина линия и има уважение и разбирателство в тази насока . Неоснователни са и възраженията ,че на другите двама ищци е завишена , тъй като тези две деца са останали без

единия си родител и това ще е така и за бъдеще.

Обезщетението за неимуществени вреди има за цел да репарира болките, страданията, неудобствата и другите нематериални последици, като следва да се има предвид, че те обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самата злополука болки и страдания, а продължават и след това. Ищците завинаги ще живеят с болката от внезапната и нелепа загуба на своя съпруг и баща. Предвид горното съдът счита, че при определяне на обезщетението следва да вземе предвид горепосочените обстоятелства. С оглед на горното и съобразявайки се с факта, че загубата на най-близък човек няма паричен еквивалент, както и с правилото на закона за определяне на дължимото обезщетение за търпените болки и страдания по справедливост, съдът намира, че следва да определи обезщетение в съответствие със справедливостта и добрите нрави в обществото, което да бъде в размер 70 000лв. за първата ищцата, и за втория и трети ищец по 40 000лв, т.е за двете деца. За двете деца обезщетението което трябва да им се заплати следва да е по тяхна банкова сметка. Така определеното обезщетение следва да бъде присъдено ведно със законната лихва в съответствие с правилата на чл.86 ЗЗД, като лихвата се дължи от датата на Разпореждане № 51041019/01.10.2020г. на ТП НОИ -Ловеч, с който се приема, че декларираната злополука с вх.№66/29.07.2020г.на ТП НОИ -Ловеч от осигурителя „П.П.-В.“ станала с Е. И.в Ч. на 16.03.2020г.се приема за трудова, като в този смисъл съдът е коментирал по-горе съдебната практика.

Предвид гореизложените съображения, съдът намира, че искът за неимуществени вреди се явява основателен и доказан в горепосочения размер, в който следва да бъде уважен за всеки един от ищите.

Ищите са освободени от заплащане на държавна такса по делото на основание чл.83, ал.1 т.1 от ГПК, при което на основание чл.78, ал.6 от ГПК, вр. чл.1 от ТДТГПК в тежест на ответника следва да се възложи държавната такса по делото съобразно размера на уважените искове, възлизаща на общо 6000 лв., както и сумата от 300лв за вещо лице или общо 6300лв.

Предвид направеното искане за заплащане на разноските по чл.38 ал.1 т.2 от ЗА следва да бъде осъден ответника да заплати на процесуалния представител на ищите адв.К. С.а В. от САК сумата от 6250 лв за исковата претенция на А. С. Ч., за исковата претенция на И. Е. Ч. сумата от 3850 лв. и за исковата претенция на С. Е. Ч. 3850лв или общо 13950лв възнаграждение в минимален размер за адвокатска помощ и съдействие, оказани на ищите по настоящото гражданско дело.

Мотивиран от горното, Районният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.200 ал.1 от КТ „П.П. В.”, ЕООД ЕИК xxxxxxxxxx, Със седалище и адрес на управление Г., ул. „ХБ, да заплати на **А. С. Ч.**, ЕГН ***** - съпруга и наследница на Е. И.в Ч., сумата от **70 000**

/седемдесет хиляди/ лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на трудова злополука настъпила на 16.03.2020 год. в Г. - смърт на Е. И.в Ч., б.ж. на с. Г., ведно със законната лихва от 01.10.2020г до окончателното изплащане на сумата

ОСЪЖДА на основание чл.200 ал.1от КТ „П.П. В.", ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxx, със седалище и адрес на управление Г., ул. ХБ , да заплати на **И. Е. Ч.**, ЕГН ***** - син и наследник на Е. И.в Ч. , чрез майката и законен представител А. С. Ч., сумата от **40 000 /четиридесет хиляди/ лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на трудова злополука настъпила на 16.03.2020 год. в Г. - смърт на баща му Е. И.в Ч., б.ж. на с. Г., ведно със законната лихва от 01.10.2020г до окончателното изплащане на сумата , **като сумата следва да се изплати по банкова сметка на детето .**

ОСЪЖДА на основание чл.200 ал.1 от КТ „П.П. В.", ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxx, със седалище и адрес на управление Г., ул. „ХБ, да заплати на **С. Е. Ч.**, ЕГН ***** - син и наследник на Е. И.в Ч., чрез майката и законен представител А. С. Ч. сумата от **40 000 /четиридесет хиляди/ лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на трудова злополука настъпила на 16.03.2020 год. в xxxxxxxxxx - смърт на баща му Е. И.в Ч., б.ж. на с. Г., ведно със законната лихва от 01.10.2020г до окончателното изплащане на сумата до окончателното й изплащане на сумата **като сумата следва да се изплати по банкова сметка на детето .**

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.6 от ГПК „П.П. В.", ЕООД ЕИК xxxxxxxxxx, Със седалище и адрес на управление Г., ул. „ХБ на заплати по сметката за държавните такси на Районен съд Тетевен сумата от общо **6300/шест хиляди и трисат /лв** за държавна такса и разноски по делото .

ОСЪЖДА на основание чл.38 ал.1 т.2 от ЗА „П.П. В.", ЕООД ЕИК xxxxxxxxxx, Със седалище и адрес на управление Г., ул. „ХБ на заплати на адвокат К. С.а В. от Софийска Адвокатска Колегия с Л.№ xxxxxxxxxx, служебен адрес гр. София, ул. „Нелсън Мандела“ №4 ет.2 сумата от общо **13950/тринадесет хиляди и деветстотин и петдесет /лв** възнаграждение в минимален размер за адвокатска помощ и съдействие, оказани на ищите по настоящото гражданско дело .

Решението подлежи на въззивно обжалване Ловешки Окръжен съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните .

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____